

УДК

Браткова К. – ст. гр. ФМ-21

Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського

СОЦІАЛЬНА ПРОБЛЕМА СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Науковий керівник: к. пол. н., доцент Бакланова Н.М.

Ключові слова: *молодь, суспільний процес, криза, соціальна політика.*

Соціальне самопочуття молоді є одним з головних показників розвитку суспільства. Для того щоб формування молоді відбувалося адекватно суспільним процесам, необхідно визначити її роль і місце в суспільстві, з'ясувати її проблеми. Серед них є традиційні – кохання, дружба, пошуки сенсу життя, створення сім'ї тощо. Вирішення багатьох проблем залежить від факторів соціального життя. Не менш актуальними є здоров'я, освіта молоді, спілкування її з дорослими й однолітками. Вивчаючи молодіжні проблеми, неможливо обійтися простим констатуванням позитивних чи тривожних фактів життєдіяльності молодих людей, потрібен глибокий системний аналіз буття молоді. Актуальним є питання постійного скорочення питомої ваги молоді щодо всього населення. В Україні за останні десять років її кількість знизилася з 22 до 20 %. За всіма прогнозами, ця тенденція триватиме і надалі. Найбільшою цінністю міжнародної інтеграції України молодь вважає можливість отримувати роботу й навчання в інших країнах та вважає, що знайомство із західними стандартами допомагає опанувати сучасний світ.

Соціальна робота в Україні має свої особливості, обумовлені як історичним розвитком, так і впливом сучасних світових тенденцій. Необхідно відзначити, що соціальна робота у нашій державі здійснюється в умовах гострої економічної кризи. Як свідчить історичний досвід, потреба у комплексній соціальній роботі особливо зростає в кризові періоди, коли погіршується доля мільйонів людей. Власне таке становище склалося у нашій країні в 90-х роках і, на жаль, продовжує залишатися понині. Криза в Україні набула системного, затяжного характеру.

Сьогодні в умовах складної економічної ситуації, коли кількість нужденних збільшується, а економічні можливості держави зменшуються, актуальною проблемою є формування грамотної соціальної політики державою.

Держава через політику бере на себе найважливіші функції із забезпечення прав людини в соціальній галузі. Суть цієї політики така: запобігання подальшому погіршенню життя народу; ефективна зайнятість і обмеження надмірного зростання безробіття; створення необхідних передумов для поступового поліпшення матеріального становища, умов життя різних верств і груп людей.

Зважаючи на світовий досвід, єдиним перспективним шляхом соціальної політики є відмова від узагальненого принципу соціального захисту. Необхідно стимулювати ініціативу активного населення і розвивати цілеспрямовану допомогу.

Поки що зберігається старий соціалістичний принцип рівності кінцевих результатів. Багаторічний досвід забезпечення пільг владою спонукає населення займати споживацьку позицію, коли в усьому громадяни покладаються на державу. Таким чином, актуальним завданням на сучасному етапі є переведення державної системи соціального захисту на ринкові засади, залучення громадян, роботодавців до витрат на соціальний захист, обмеження кола державної підтримки лише тими категоріями людей, які через відсутність роботи, похилий вік, багатодітність чи вади здоров'я не в змозі забезпечити себе самостійно.